

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan
- ja siten:
 - kumoaa Euroopan unionin perusoikeusviraston (FRA) johtajan 19.11.2018 tekemän päätöksen, jolla hylätään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohtaan perustuva valittajan vaatimus
 - tarpeen vaatiessa kumoaa FRA:n johtajan 12.6.2019 tekemän päätöksen, jonka valittaja on saanut 13.6.2019 ja jolla hylätään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaan perustuva valitus, jonka valittaja on tehnyt edellä mainitusta 19.11.2018 tehdystä päätöksestä
 - myöntää valittajalle korvauksen hänelle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta, jonka määräksi kohtuuden mukaan arvioidaan 100 000 euroa
 - velvoittaa FRA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudellinen virhe ja tosiseikkoja koskevan näytön ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla.

Ensimmäisen lainvastaisuusväitteen osalta oikeudellinen virhe ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen.

Toisen lainvastaisuusväitteen osalta oikeudellinen virhe, oikeusvoimavaikutuksen loukkaaminen, riittämättömät perustelut, valittajan vaatimuksesta lausumatta jättäminen, näytön ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla.

Kolmannen lainvastaisuusväitteen osalta oikeudellinen virhe, ilmeinen arviointivirhe ja riittämättömät perustelut.

Neljännän lainvastaisuusväitteen osalta oikeudellinen virhe, näytön ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla, ilmeinen arviointivirhe, sitä koskeva peruste, että unionin yleinen tuomioistuin on toiminut ultra vires ja ultra petita, sitä koskeva peruste, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti hylännyt valittajan tarjouksen esittää pyynnöstä asian kannalta merkityksellinen asiakirja ja riittämättömät perustelut.

Viidennen lainvastaisuusväitteen osalta oikeudellinen virhe, riittämättömät perustelut, toimien virheellinen oikeudellinen luonnehdinta, näytön ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla ja ilmeinen arviointivirhe.

Kuudennen lainvastaisuusväitteen osalta näytön ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla, valittajan vaatimuksesta lausumatta jättäminen, toimien virheellinen oikeudellinen luonnehdinta, sitä koskeva peruste, että unionin yleinen tuomioistuin on toiminut ultra petita, sitä koskeva peruste, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti hylännyt valittajan pyynnön määrätä esitettäväksi asian kannalta merkityksellinen asiakirja, pyynnön ja valittajan esiin tuoman ahdistelua koskevan perusteen epätäydellinen tutkiminen.

Väitetyn vahingon todellisuutta ja syy-yhteyttä koskevan osan osalta oikeudellinen virhe.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Areios Pagos (Kreikka) on esittänyt 23.9.2021 – Charles Taylor Adjusting Limited ja FD v. Starlight Shipping Company ja Overseas Marine Enterprises INC

(Asia C-590/21)

(2022/C 37/14)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Areios Pagos

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Charles Taylor Adjusting Limited ja FD

Vastapuolet: Starlight Shipping Company ja Overseas Marine Enterprises INC

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluvatko unionin oikeusjärjestyksen perusteiden ja siten myös kansallisen oikeusjärjestyksen perusteiden kanssa olevan ilmeisen ristiriidan, joka muodostaa asetuksen N:o 44/2001 (1) 34 artiklan 1 alakohdan ja 45 artiklan 1 kohdan mukaan tunnustamatta jättämisen ja täytäntöönpanokelpoiseksi julistamatta jättämisen perusteen, todelliseen merkitykseen paitsi nimenomaiset kieltomääräykset, joissa kielletään menettelyjen aloittaminen ja jatkaminen toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa, myös sellaiset jäsenvaltioiden tuomioistuinten antamat tuomiot tai päätökset, jotka: i. tekevät kantajalle vaikeammaksi saada oikeussuojaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimelta tai jatkaa siellä jo aloitettuja menettelyjä ja jotka asettavat sille näiden osalta esteitä, ja ii. onko unionin oikeusjärjestyksen perusteiden mukaista, että tällä tavoin puututaan toisen jäsenvaltion tuomioistuimen toimivaltaan ratkaista tietty asia, joka on jo saatettu sen käsiteltäväksi ja jota se jo käsittelee? Ja erityisesti: onko asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 1 alakohdassa ja 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen unionin oikeusjärjestyksen perusteiden kanssa ristiriidassa jäsenvaltion tuomioistuimen sellaisen tuomion tai päätöksen tunnustaminen tai (ja) täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen, jolla määrätään väliaikaisesti ja etukäteen rahallinen korvaus tunnustamista ja täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista hakeville niistä kuluista ja maksuista, jotka aiheutuvat heille kanteen nostamisesta toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa tai siellä vireillä olevan oikeudenkäynnin jatkamisesta, sillä perusteella, että a) kyseisen kanteen tutkimisen perusteella asiassa on päästy sovintoon, jonka tuomion (tai) ja päätöksen antava jäsenvaltion tuomioistuin on lainmukaisesti laatinut ja vahvistanut, ja b) toisen jäsenvaltion tuomioistuimella, jonka käsiteltäväksi se, jolle tuomio tai päätös on vastainen, on uuden kanteen nostamalla asian saattanut, ei ole toimivaltaa yksinomaisen toimivallan antavan oikeuspaikkalausekkeen perusteella?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, muodostaako asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 1 alakohdan todellisen merkityksen, siten kuin Euroopan unionin tuomioistuin on tulkinnut se rajoja, mukaan perusteen sille, että toisen jäsenvaltion (Yhdistynyt kuningaskunta) tuomioistuinten antamien sisällöltään edellä mainitun mukaisten (1 kohta) tuomioiden ja päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen Kreikassa estetään, jos ne ovat suoraan ja selkeästi ristiriidassa kansallisen oikeusjärjestyksen perusteiden kanssa edellä mainittujen, maassa vallitsevien perustavanlaatuisen valtiollisten ja oikeudellisten käsitysten sekä Kreikan lainsäädännön oikeussuojan saamiseen liittyvän oikeuden ydintä koskevien perussäännösten (Elliniko Syntagma [Helleenien tasavallan perustuslaki] 8 ja 20 §, Astikos Kodikasin [siviilikoodiksi] 33 § ja Kreikan koko prosessioikeuden kattavan, edellä mainitun oikeuden suojelun periaatteen, sellaisena kuin siitä säädetään myös Kreikan Kodikas Politikis Dikonomiasin [siviiliprosessikoodiksi] 176 §:ssä, 173 §:n 1–3 momentissa, 185, 191 ja 205 §:ssä; ks. näiden säännösten esittely perustelujen 6 kohdassa) ja EIOS:n 6 artiklan 1 kappaleen mukaisesti, jolloin tällaisessa tapauksessa unionin oikeuden tuomioiden vapaata liikkuvuutta koskevasta periaatteesta poikkeaminen on sallittua, ja sopiiko tunnustamatta jättäminen tällaisen esteen vuoksi yhteen eurooppalaista näkökulmaa puolustavien ja edistävien näkemysten kanssa?

(1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan parlamentti on tehnyt 1.10.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-670/19, Carbajo Ferrero v. parlamentti, 14.7.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-613/21 P)

(2022/C 37/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: I. Terwinghe, C. González Argüelles ja R. Schiano)

Muu osapuoli: Fernando Carbajo Ferrero